

Підсумки проходження практик

Аналітичний звіт про виконання завдань практики у Міжнародному інституті освіти і культури (МІОК), Львівському науково-дослідному інституті судових експертиз (ЛНДІСЕ) та в межах магістерського дослідження.

Магістрантка:

Костельна Лілія

Спеціальність:

Прикладна лінгвістика

Керівник:

Мацюк Галина Петрівна

2025 рік

Головна Мета Практики: Поєднання Теорії та Практики

Комплексна практика була спрямована на інтеграцію теоретичних знань із прикладної лінгвістики з реальними професійними викликами, а також на розвиток дослідницьких навичок.

Поглиблення Знань

Закріпити теоретичні основи прикладної лінгвістики та розвинути навички їх застосування.

Ознайомлення з Фахом

Вивчення специфіки роботи профільних установ: наукової, освітньої та експертної діяльності.

Розвиток Контент-Навичок

Набуття умінь створення високоякісного навчального, наукового та експертного контенту.

Застосування в Дослідженні

Ефективне застосування здобутих знань у процесі магістерського дослідження мовного концепту.

Практика в МІОК: Контент і Комунікація

Перший етап практики (1–5 вересня 2025 р.) проходив у **Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» (МІОК)** і був присвячений стандартам освітнього контенту та медіакомунікації.

1 Аналіз Діяльності

1

Детальне ознайомлення з освітньою та культурною діяльністю МІОК, вивчення його інформаційних ресурсів.

2 Вивчення Стандартів

2

Опанування вимог до створення якісного навчального контенту, орієнтованого на міжнародну аудиторію.

3 Практика Письма

3

Написання різних жанрів текстів: репортажів, анонсів подій та навчальних матеріалів.

4 Командна Робота

4

Активна співпраця з редакційною командою та контент-менеджерами Інституту.

Допис про зустріч з Дмитром Лубінцем у соцмережі

Молодь і права людини в умовах війни: відкрита зустріч з Уповноваженим ВРУ Дмитром Лубінцем у Львівській політехніці

4 вересня 2025 року у стінах Національного університету «Львівська політехніка» відбулася відкрита зустріч із Дмитром Лубінцем – Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, доктором філософії, членом Постійної делегації у Парламентській асамблеї ЄС – «Східні сусіди». Подію ініціював Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК). Тема зустрічі — «Молодь, права людини та виклики війни: чому важливо знати міжнародне гуманітарне право».

З вітальним словом виступила директорка МІОКу Ірина Михайлівна Ключковська. Вона підкреслила, що діяльність Омбудсмана сьогодні є стратегічно важливою, адже за кожним публічним рішенням стоїть величезна щоденна праця з тисячами конкретних людських історій.

До учасників зустрічі звернулася і ректорка Львівської політехніки Наталія Шаховська. Вона наголосила, що Дмитро Лубінець у своїй роботі ухвалює рішення, які безпосередньо впливають на долю держави, та подякувала йому за готовність відверто обговорювати складні теми зі студентською молоддю.

У своєму виступі Дмитро Лубінець зосередився на ключових аспектах міжнародного гуманітарного права та практичному досвіді його застосування в умовах війни. Він розповів про механізми повернення полонених, підтримку внутрішньо переміщених осіб, захист прав людей з інвалідністю та представників національних меншин. Окрему увагу спікер приділив відповідальності кожного громадянина у правовій державі:

«У Конституції закріплені не лише права, а й обов'язки. Коли кожен громадянин усвідомить це й почне діяти в межах закону — зміниться вся країна», — наголосив Омбудсман.

Зустріч викликала жвавий інтерес у студентів та викладачів. Вони мали змогу поставити запитання, що стосувалися не лише теми прав людини під час війни, а й ширшого бачення майбутнього України в європейському просторі.

Подія стала нагадуванням про те, що знання й дотримання міжнародного гуманітарного права — це не лише сфера юристів чи політиків, а щоденна реальність, яка визначає гідність і безпеку кожного українця.

Діалогова платформа «Українська мова: нові контексти буття»

1. Наташа Цюпа

Надзвичайка і повноважна доцентка Кавалів в Україні

Наташа Цюпа — дипломат українського походження, яка з 2013 року очолює дипломатичне представництво Кавалів в Україні. Вона здобула освіту в Університеті Торонто за спеціальністю «антропологія», має досвід роботи у сфері судової антропології, а згодом перейшла на дипломатичну службу. Працювала в міжнародних програмах розвитку, зокрема у сфері демократії, прав людини та безпеки. В Україні Наташа Цюпа активно впроваджує процеси співпраці на освітнє співзв'язок, культурну дипломатію та розбудову інфраструктури. Її діяльність — це приклад синтезу академічної підготовки, дипломатичного досвіду та особистої відданості ідеалам свободи.

† Друга, звабленою вазі Наташкою Цюпою — відзначеною і повноважною доценткою Кавалів в Україні. Вона поєднала антропологічну освіту з дипломатичною кар'єрою і сьогодні є важливою головною підтримкою України на міжнародній арені. **Наташа Цюпа** — дослідниця мови й культури.

17 жовтня. МНОК. Не промістіть!

2. Мар'яна Савка

Поетеса, голова редакції «Видавництва Старого Лева»

Мар'яна Савка — українська поетка, дитяча письменниця, перекладчиця та культурна діячка. Вона є співзасновницею та головною редакторкою «Видавництва Старого Лева», яке стало символом сучасної української книжкової культури. Авторка понад двадцяти збірок, її поезія перекладана багатьма мовами світу. Членкиня українського PEN, лауреатка численних літературних премій. Мар'яна Савка поєднує письменницьку творчість із мистецтвом дизайну (гурт «Три Мар'яни»), активно впроваджує культурні ініціативи й формує інтелектуальний ландшафт сучасної України.

• Вона ствердила «Видавництво Старого Лева» і подарувала українській культурі десятки книг, які читають у всьому світі. Мар'яна Савка — поетка.

письменниця і справжня **амбасадорка** слова. Мар'яна Савка — поетка і **співзасновниця** «Видавництва Старого Лева». Приєднуйтеся 17 жовтня!

3. Марина Гримич

Письменниця, **докторка** історичних наук, директорка видавництва «Дуліби»

Марина Гримич — знава українська письменниця й науковиця, **докторка** історичних наук, кандидатка філологічних наук. Вона є директоркою видавництва «Дуліби» та членкинею українського PEN. У своїй творчості Марина Гримич поєднує академічний аналіз із художнім словом, розкриваючи складні соціокультурні процеси крізь призму історії та сучасності. Авторка численних романів, наукових праць, монографій. Її книги здобули визнання як серед фахівців, так і серед широкого читачього загалу.

• Письменниця і **науковиця**, яка поєднує художнє слово з академічною точністю. Марина Гримич — це історія, культура і сучасність в одній особі.

4. Олена Івановська

Фольклористка, **докторка** філологічних наук, уповноважена із захисту державної мови

Олена Івановська — **докторка** філологічних наук, професорка, фольклористка, багаторічна завідувачка кафедри фольклористики Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Авторка понад сотні наукових праць, присвячених українській усній традиції та культурній пам'яті. У липні 2025 року призначена на посаду Уповноваженої із захисту державної мови. Її діяльність поєднує академічну глибину та суспільну місію: вона досліджує український фольклор і водночас активно діє про сучасну **мовну** політику, відстоюючи право громадян на рідну мову.

• Фольклористка і **мовна** захисниця. Олена Івановська досліджує традиції і водночас відстоює право українців на рідну мову.

17 жовтня. Долучайтесь!

5. Адам Алев

Журналіст, правозахисник, культурний діяч, заступник генерального директора Українського інституту

Адам Алев — журналіст, правозахисник, культурний менеджер, співзасновник ініціативи «KrymsSOS» та «Кримський Діалог». З 2019 року обіймає посаду заступника генерального директора Українського інституту.

Він є автором і координатором низки культурних і освітніх **проектів**, спрямованих на збереження кримськотатарської ідентичності й утвердження українсько-кримськотатарського діалогу. Засновник літературного конкурсу

«Кримський інжир», упорядник антологій кримськотатарської літератури. Діяльність Алева поєднує журналістику, **правозахис** та культурну дипломатію.

• Правозахисник і культурний менеджер, який створив міст між Україною та Кримом. Адам Алев — це голос свободи і пам'яті. Адам Алев — культурний менеджер і співзасновник **KrymsSOS**.

6. Рінна Кулла

Дослідниця, викладачка Університету Тампере (Фінляндія)

Рінна Кулла — фінська **історична** **докторка** Університету Тампере, дослідниця міжнародних відносин та української державності. Випускає курс «Історія України: державність та ідентичність», активно залучена до **дискусій**, що протидіють російській дезінформації в академічному просторі Європи. Її наукові студії спрямовані на аналіз глобальних політичних процесів XIX–XXI століть, а також на розуміння ролі України у міжнародному контексті. **Кулла** є прикладом **науковиці**, яка поєднує дослідження з громадянською відповідальністю.

• Фінська дослідниця, яка відкриває світові правдиву історію України. Рінна Кулла говорить про ідентичність, державність і наше майбутнє. Рінна Кулла — професорка з Фінляндії, яка досліджує історію та культуру Східної Європи.

Есе: "Українська мова: голос свободи у світі"

У сучасному глобалізованому світі знання мов відкриває двері до культур, історій і нових смислів. Українська мова — одна з найбільших слов'янських мов, якою розмовляють понад 40 мільйонів людей. І сьогодні вона набуває особливого значення для світу.

По-перше, вивчення української мови допомагає краще зрозуміти унікальну культуру та літературу. Твори Шевченка, Лесі Українки, Франка розкривають глибину національного характеру, а сучасні письменники — зв'язок України з європейським і світовим простором.

По-друге, українська мова є мовою народу, який у XXI столітті бореться за свободу і право на власну ідентичність. Знання цієї мови стає проявом солідарності з демократичними цінностями.

По-третє, вивчення української має практичний сенс: Україна розвиває міжнародне партнерство, стає привабливим освітнім та економічним простором.

Отже, українська мова — не лише інструмент спілкування. Це ключ до культури, символ гідності та шлях до глибшого розуміння сучасного світу.

Навчальні тексти

Василь Стус

Рівень А2

Василь Стус — український поет.
Він народився у 1938 році.
Стус писав вірші про людей і про Україну.
Він хотів, щоб українці жили вільно.
За свої слова Стуса не любила радянська влада.
Його арештували і відправили у табір.
Поет помер у 1985 році.
Стуса пам'ятають як героя України.

Рівень В1

Василь Стус — відомий український поет і правозахисник. Він народився у

1938 році на Вінниччині. Після школи навчався у Донецькому університеті.
Стус писав вірші про любов до України, про свободу, про людську гідність.
Його поезія була чесною й глибокою. За свої переконання він потрапив у

конфлікт із радянською владою. Його кілька разів арештували, забороняли друкувати твори.

Василь Стус помер у таборі в 1985 році. Пізніше його визнали одним із найважливіших поетів України та героєм, який віддав життя за правду.

Рівень В2

ВАСИЛЬ СТУС
6.01.1938 — 4.09.1985

Василь Стус (1938–1985) — один із найвизначніших українських поетів і символ опору радянській системі. Народився у селянській родині на Вінниччині, закінчив філологічний факультет Донецького університету.

Стус належав до покоління шістдесятників — інтелектуалів, які прагнули оновлення української культури. Його поезія глибоко філософська, у ній звучать мотиви свободи, духовної боротьби, особистої відповідальності. Він перекладав світову класику, писав статті на захист прав людини.

Через активну громадянську позицію Стуса неодноразово переслідували. Він був заарештований, засуджений до таборів і заслання. У 1985 році поет помер у таборі на Уралі.

Сьогодні Василя Стуса вважають моральним авторитетом і символом незламності українського народу. Його творчість і постать надихають боротися за свободу й людську гідність.

Ключові Досягнення у МІОК

У рамках практики було створено низку інформаційних та навчальних матеріалів, що демонструють уміння працювати з різними цільовими аудиторіями.

Репортаж

Про зустріч із Дмитром Лубінцем: «Молодь, права людини та виклики війни».

Тексти-Анонси

Створення серії анонсів для соцмереж про спікерів Діалогової платформи «Українська мова: нові контексти буття» (Н. Цмоць, М. Савка, М. Гримич та ін.).

Публіцистичне Есе

Есе на тему: «Чому мають вивчати українську мову як іноземну?».

Навчальний Контент

Розробка навчальних текстів для іноземних студентів про знакову постать Василя Стуса.

Практика в ЛНДІСЕ: Лінгвістична Експертиза

Другий етап (8–12 вересня 2025 р.) був зосереджений на ознайомленні з роботою Львівського науково-дослідного інституту судових експертиз та методологією судової лінгвістики.

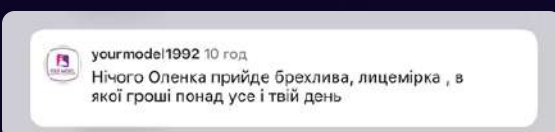
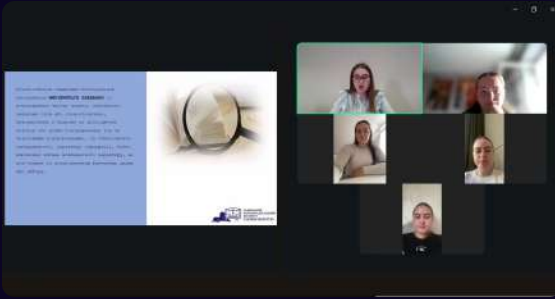

Напрями Роботи

Інститут здійснює низку лінгвістичних експертиз: семантико-текстуальні, авторознавчі, щодо мови ворожнечі та маніпуляцій.

- **Вивчення методик:** Опанування основних підходів до проведення різних типів лінгвістичних експертиз.
- **Спостереження:** Аналіз процесу складання експертних висновків на реальних матеріалах.
- **Аналіз кейсів:** Дослідження прикладів мовної агресії, клевети, маніпулятивних технік у судових текстах.

Львівський науково-дослідний інститут судових експертиз. Дослідження

Дослідження №1 Коротко про справу: На офіційній сторінці у соціальній мережі Instagram Олени Зеленської був опублікований допис про оновлене харчування та посуд для навчальних харчоблоків. У коментарях під цим дописом користувач під іменем yourmodel1992 залишила коментар «Нічого Оленка прийде брехлива, лицемірка, в якій гроші понад усе і твій день» (цитата наводиться дослівно). Зазначений коментар став предметом дослідження в контексті можливого порушення права на захист честі, гідності та ділової репутації фізичної особи.

Рис. 1 Скрін допису Рис. 2 Скрін коментаря Алгоритм проведення семантико-текстуальної експертизи:

1. Загальна характеристика тексту (мова, стиль, жанр, адресат) Досліджуваний текст подано українською мовою. Стилiстично він належить до розмовно-публіцистичного стилю, оскільки поєднує емоційно забарвлену лексику, суб'єктивну оцінку та звичні для комунікації у соціальних мережах мовні засоби. Жанрово коментар кваліфікується як коротке повідомлення у цифровому середовищі (соцмережа Instagram), що є різновидом масово-комунікативного тексту з інтерактивною функцією. Адресатом виступає широка аудиторія користувачів Instagram, а також безпосередньо конкретна особа, згадана у тексті — Оленка.
2. Наявність інформації щодо конкретної особи У коментарі є чітка ідентифікація конкретної фізичної особи — Оленка (ім'я назване прямо). А саме – Олена Зеленська, так як цей коментар був опублікований під її дописом. Це дозволяє однозначно визначити адресата висловлювання.
3. Наявність негативної інформації щодо конкретної особи У тексті міститься негативно оцінена інформація, яка формує негативний образ адресата: «брехлива», «лицемірка», «в якій гроші понад усе» Розберемо значення цих слів: БРЕХЛИВИЙ, а, е. [СУМ-11]
4. Який завжди говорить неправду; схильний брехати (в 1 знач.).
5. Який не відповідає правді, має в собі брехню; неправдивий.
6. Несправжній; нещирий. ЛИЦЕМІРНИЙ, а, е. Який лицемірить, здатний лицемірити. [СУМ-11] ПОНАД, рідко ПОНАДІ, ПОНАДО, прийм., з оруд. і знах. в. Сполучення з понад виражають: Просторові відношення
7. Уживається при позначенні предмета, особи, місця: а) вище від яких міститься, рухається хто-, що-небудь, відбувається або поширюється щось б) вище за які спрямована дія. [СУМ-11] Таким чином, коментар містить зневажливі вислови, які здатні принизити честь та гідність особи.
8. Форма вираження (оціночне судження чи фактичне твердження) Висловлювання носить характер оціночного судження, оскільки: слова «брехлива», «лицемірка» мають експресивне, суб'єктивне забарвлення. Твердження про пріоритет грошей («гроші понад усе») не може бути перевірене фактично, це лише суб'єктивна думка автора. Коментар не містить об'єктивно перевірюваних фактів, а відображає емоційне ставлення до особи. Таким чином, аналізований коментар є оціночним судженням із негативною конотацією, що потенційно може завдати шкоди честі та гідності конкретної особи — Оленки (Олени Зеленської).

Дослідження №2

Дослідження №2 Коротко про справу: На офіційній сторінці Президента України Володимира Зеленського у Facebook був опублікований допис про деталі контрнаступальних операцій на Донецькому напрямку та успіхи наших Збройних Сил України. У коментарях під цим дописом Николай Курков пише: «Та ти не зупиняєшся плювати на «наш народ» (((Дволика ти істота» (цитата наводиться дослівно). Зазначений коментар став предметом дослідження в контексті можливого порушення права на захист честі, гідності та ділової репутації фізичної особи.

Рис. 3 Скрін допису Рис.4 Скрін коментаря Алгоритм проведення семантико-текстуальної експертизи:

1. Загальна характеристика тексту (мова, стиль, жанр, адресат) Досліджуваний текст подано українською мовою. Стилiстично належить до розмовно-публіцистичного стилю: емоційність, різкі оціночні слова, характерні для комунікації у соціальних мережах. Жанрово це короткий публічний коментар у цифровому середовищі, що має інтерактивний характер. Адресатом коментаря є широка аудиторія користувачів соцмережі, де розміщено повідомлення, та безпосередньо конкретна особа, якій висловлено претензії.
2. Наявність інформації щодо конкретної особи Хоча ім'я Президента в тексті прямо не згадане, у контексті (коментар під його публікацією) ідентифікація є однозначною: звернення «ти» стосується саме Володимира Зеленського. Автор коментаря підписаний як «Николай Курков», що вказує на особу автора, але не впливає на ідентифікацію адресата.
3. Наявність негативної інформації щодо конкретної особи У тексті міститься негативно оцінна інформація, яка формує негативний образ адресата: «ти», «не зупиняєшся», «плювати», «дволика», «істота» Розберемо значення цих слів: ТИ, тебе (з прийм.: від тебе, до тебе і т. ін.), займ. особ. 2 ос. одн. Уживається при звертанні до однієї особи (звичайно близької, а також до будь-якої особи в грубому, фамільярному плані). [СУМ-11] НЕ, част. запереч. Уживається перед присудком для повного заперечення змісту висловленого. [СУМ-11] ЗУПИНЯТИСЯ, яюся, яєшся, недок., ЗУПИНИТИСЯ, инюся, инишся, док.1. Переставати рухатися, припиняти свій рух; ставати, спинятися. [СУМ-11] ПЛЮВАТИ, плюю, плюєш; наказ. сп. плюй; недок.
4. перен., розм. Виявляти щодо кого-, чого-небудь презирство, байдужість; зовсім не брати до уваги когось або щось. [СУМ-11] ДВОЛИКИЙ, а, е, ДВОЛИЦИЙ, я, є.
5. Який має два лиця.
6. перен. Те саме, що дволичний. [СУМ-11] ДВОЛИЧНИЙ, а, е. Те саме, що лицемірний. [СУМ-11] ЛИЦЕМІРНИЙ, а, е. Який лицемірить, здатний лицемірити. [СУМ-11] ІСТОТА, и, жін. Живий організм; людина, тварина. // з означ. Людина, тварина як носій якоїсь властивості, якості тощо. [СУМ-11] Ці вислови формують негативний образ адресата й можуть бути сприйняті як такі, що принижують його честь і гідність.
7. Форма вираження (оціночне судження чи фактичне твердження) Коментар є оціночним судженням: Метафора «плювати на наш народ» не підлягає фактичній перевірці; «дволика істота» — експресивна оцінка, а не факт. Отже, це суб'єктивна думка автора, а не перевірюване фактичне твердження. Висновок Коментар у соціальній мережі українською мовою спрямований на Володимира Зеленського як публічну особу та містить негативні оціночні судження, що виражають суб'єктивну критику і не містять перевірюваних фактів

Дослідження №3

Дослідження №3 Коротко про справу: На офіційній сторінці Сергія Притули у Instagram був опублікований допис присвячений його фонду, якому виповнилося 5 років. У коментарях під цим дописом girllygirl664 залишає коментар: «А ви Сергій повний ідіот. Не думала, що підтримаєте дурню. Назвіть хоч одну справу, яку до кінця довели ці шаражки,!!!! Кого вони посадили?! Я жодного разу не пропустила ваші збори. А ви і дійсно корупціонер, який підтримав повністю корумповані компанії. ГАНЬБА ВАМ!!! Жодної копійки більше не дам» (цитата наводиться дослівно). Зазначений коментар став предметом дослідження в контексті можливого порушення права на захист честі, гідності та ділової репутації фізичної особи.

Рис. 5 Скрін допису Рис.6 Скрін коментаря Алгоритм проведення семантико-текстуальної експертизи:

1. Загальна характеристика тексту (мова, стиль, жанр, адресат) Досліджуваний текст подано українською мовою. Стилiстично він належить до розмовно-публіцистичного стилю із високим рівнем емоційності, експресивні інвективи, риторичні запитання, багато знаків оклику. Жанрово коментар кваліфікується як коротке повідомлення у цифровому середовищі (соцмережа Instagram), що є різновидом масово-комунікативного тексту з інтерактивною функцією. Адресатом виступає широка аудиторія користувачів Instagram, а також безпосередньо конкретна особа, згадана у тексті — Сергій. Конкретна особа — Сергій Притула, український громадський діяч та волонтер. Контекст (коментар під його власним дописом).
2. Наявність інформації щодо конкретної особи У коментарі прямо названо ім'я «Сергій», а контекст розміщення під дописом Сергія Притули дозволяє точно визначити, що висловлювання спрямоване саме на нього.
3. Наявність негативної інформації щодо конкретної особи Текст містить низку різко негативних характеристик: «ідіот», «дурню», «шаражки», «корупціонер», «ганьба» Розберемо значення цих слів: ІДІОТ, а, чол.
4. Людина, хвора на ідіотизм (у 1 знач.).
5. лайл. Дурень, недоумкувата людина. Тлумачення із "Словника української мови" ДУРЕНЬ, рня, ч. 1. розм. Розумове обмежена, тупа людина. ШАРАШКА Словник українського сленгу (-и) ж.; жрм; несхвальн. Несолідне підприємство або організація, де можна трудитися суто символічно. КОРУПЦІОНЕР, -а, ч. Людина, причетна до корупції. Тлумачення із "Словника української мови" ГАНЬБА, и, жін.
6. Принизливе для кого-небудь становище.
7. Недобра слава; безчестя. [СУМ-11]
8. Форма вираження (оціночне судження чи фактичне твердження) Вислови «повний ідіот», «дурню», «ганьба» є оціночними судженнями, які відображають суб'єктивну емоційну реакцію автора. Фраза «ви й дійсно корупціонер, який підтримав повністю корумповані компанії» має вигляд фактичного твердження (звинувачення у вчиненні корупційних дій). Такі слова сприймаються як повідомлення про конкретний злочин, що підлягає перевірці й може мати юридичні наслідки. Висновок Коментар є публічним, українською мовою, з виразно негативним змістом та адресований конкретній особі — Сергію Притулі. Текст поєднує оціночні судження (емоційні образи, лайливі вислови) та фактичні твердження (звинувачення у корупції). Такі формулювання можуть впливати на честь, гідність і ділову репутацію особи, щодо якої вони висловлені.

Словник термінів експерта-лінгвіста

Для аналізу вибрали такі терміни: ***поняття, експертиза, пресупозиція, судження, репутація, пролонгація, договір, аргумент, образа, честь.***

ПОНЯТТЯ

Тлумачний словник української мови: Одна із форм мислення, результат узагальнення суттєвих ознак об'єкта дійсності.

Термінологічний словник: Спосіб розуміння та абстрактного уявлення результатів пізнання певної предметної галузі через усвідомлення істотних характеристик її об'єктів.

Енциклопедичний словник: Необхідна складова частина абстрактного мислення, яка є формою представлення дійсності у свідомості, відіграє важливу роль в процесі пізнання.

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Поняття – це форма мислення, що відображає суттєві ознаки об'єкта дійсності, забезпечує узагальнення знань про нього та слугує засобом абстрактного представлення і розуміння предметної галузі.

ЕКСПЕРТИЗА

Тлумачний словник української мови: Розгляд, дослідження якої-небудь справи, якогось питання з метою зробити правильний висновок, дати правильну оцінку відповідному явищу.

Термінологічний словник: роду розгляд, дослідження якої-небудь справи, питання з метою зробити правильний висновок експерта.

Енциклопедичний словник: Фахове вивчення речових доказів чи фактів з метою з'ясування обставин і подання відповідних висновків (судова е., медична е., бухгалтерська е.)

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Експертиза – це фаховий розгляд і дослідження справи, питання або фактів з метою з'ясування обставин та формулювання обґрунтованого висновку або оцінки відповідного явища.

ПРЕСУПОЗИЦІЯ

Тлумачний словник української мови: Компонент смислу речення, що має бути істинним для того, щоб речення не сприймалося як некоректне за смислом.

Стійкий обсяг компетенції комуніканта, сформований у результаті життєвого досвіду, та умови мовної ситуації.

Термінологічний словник: фрагмент усвідомлюваного чи неусвідомлюваного (підсвідомого) колективного когнітивного простору.

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Пресупозиція – це смислова передумова висловлювання, яка сприймається як істинна і необхідна для коректного розуміння речення, формуючи основу для інтерпретації комунікативного акту та спираючись на життєвий досвід і когнітивні знання учасників спілкування.

СУДЖЕННЯ

Тлумачний словник української мови: Думка про що-небудь, погляд на щось; виклад своїх думок, поглядів. Думка, в якій стверджується або заперечується що-небудь відносно предметів і явищ.

Термінологічний словник: форма мислення, в якій стверджується або заперечується що-небудь стосовно предметів і явищ, їхніх зв'язків і відношень.

Енциклопедичний словник: В логіці висловлювання, осмислений вираз, в якому визначається щось про щось, може бути правильним або хибним; с. може бути твердженням, запереченням чи припущеним.

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Судження — це форма мислення, виражена у думці або висловлюванні, що стверджує або заперечує щось про предмети, явища, їхні зв'язки та відношення, і яка може бути оцінена як правильна або хибна.

РЕПУТАЦІЯ

Тлумачний словник української мови: Громадська думка про кого, що-небудь.

Термінологічний словник: Загальна думка про кого, що-небудь

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Репутація — це сукупність громадської або загальної думки про особу, організацію чи явище, що характеризує їхні дії, властивості або соціальний образ.

ПРОЛОНГАЦІЯ

Тлумачний словник української мови: Дія за значенням пролонгувати. Продовжувати термін чинності чого-небудь.

Енциклопедичний словник: Продовження терміну чинності (угоди, векселя і т.п.).

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Пролонгація — це дія або процес продовження терміну чинності документа, угоди чи зобов'язання на визначений або невизначений час.

ДОГОВІР

Тлумачний словник української мови: Взаємне зобов'язання, письмова або усна угода про права та обов'язки між державами, установами, підприємствами та окремими особами.

Енциклопедичний словник: Взаємне зобов'язання, письмова або усна угода про права та обов'язки між державами, установами, підприємствами та окремими особами.

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Договір — це письмова чи усна угода між двома або більше сторонами, що встановлює їхні взаємні права й обов'язки та створює юридичні зобов'язання.

АРГУМЕНТ

Тлумачний словник української мови: Підстава, доказ, які наводяться для обґрунтування, підтвердження чого-небудь.

Термінологічний словник: Підстава, доказ, які наводяться для обґрунтування підтвердження чогось. 2) У логіці - істинне судження.

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Аргумент — це підстава або доказ, що використовується для обґрунтування й підтвердження певної думки, твердження чи висновку.

ОБРАЗА

Тлумачний словник української мови: Зневажливе висловлювання, негарний вчинок і т. ін., що спрямовані проти кого-небудь і викликають у нього почуття гіркоти, душевного болю.

Юрислінгвістика: виражена в непристойній формі негативна оцінка особистості, що принижує її честь і гідність. О. підлягає регулятивам кримінального права як словесне діяння, що суперечить культурним традиціям і правилам поведінки, прийнятим у суспільстві. О. має на меті підкреслити негатив, часто неповноцінність, ущербність реципієнта та / або його невідповідність посадовим функціям, соціальному становищу та ін. О. також може бути вираженою у формі жестів (рухів тіла), що аналізується лінгвістом-експертом як екстралінгвальний фактор комунікації.

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Образа — це вербальне чи невербальне висловлювання або дія, що містить зневажливу, принизливу оцінку особистості й спрямована на піддрив її честі та гідності, суперечить суспільним нормам та може мати юридичну відповідальність.

ЧЕСТЬ

Тлумачний словник української мови: Сукупність вищих моральних принципів, якими людина керується у своїй громадській і особистій поведінці.

Громадська, станова, професійна і т. ін. гідність людини. Добра, не заплямована репутація, авторитет людини, її чесне ім'я.

Термінологічний словник: категорія етики, що разом з категорією гідності розкриває історичні форми відношення людини до себе самої і відношення до неї з боку суспільства.

На основі визначень формуємо свою дефініцію:

Честь — це морально-етична цінність та суспільно визнана характеристика особи, що поєднує її внутрішнє усвідомлення власної гідності з бездоганною репутацією й авторитетом у суспільстві.

Юрислінгвістика: словник термінів і понять/ укладачі: Л. І Шевченко, Д. В.Дергач, Д. Ю. Сизонов, І. В.

Шматко/ За ред проф. Л. І. Шевченко. К., 2015.

Словник української мови: в 11 томах. Том 5, 1974. С. 253.

Філософський енциклопедичний словник. Інститут філософії ім. Г.С. Сковороди НАНУ, 2002. С. 119

Універсальний словник-енциклопедія / за ред. академіка НАН України Мирслава Поповича.

Результати Експертної Практики (ЛНДІСЕ)

Практична частина роботи в ЛНДІСЕ дозволила застосувати аналітичні навички до автентичних судових матеріалів і сформувати термінологічну базу експерта.

Практична Експертиза

Проведення пробної семантико-текстуальної експертизи на основі реальних судових справ. Це надало розуміння процедури та відповідальності.

Укладання Словника

Створення термінологічного словника, що містить основні поняття та дефініції, необхідні для роботи лінгвіста-експерта.

Аналіз Матеріалів

Ретельний аналіз структури експертних висновків і супровідних судових матеріалів для розуміння правової бази.

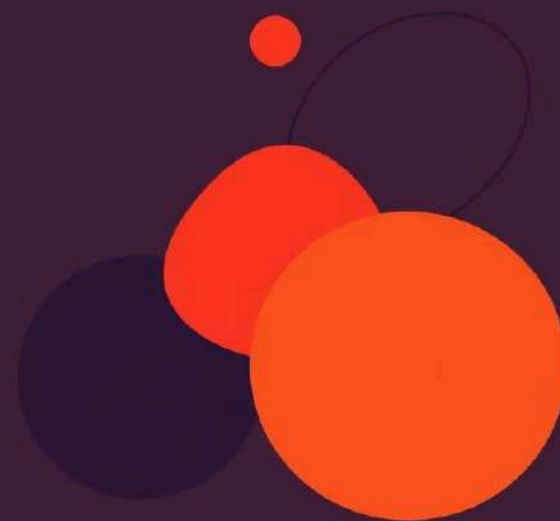
Цей етап був критично важливим для розуміння ролі лінгвіста у правовій системі та вимог до об'єктивності аналізу.

Переддипломна Практика та Магістерське Дослідження

Виробнича практика (15–26 вересня 2025 р.) була повністю інтегрована в магістерське дослідження: «Кольористика в процесах текстотворення: концепт “ЧЕРВОНИЙ” у національно-мовній картині світу українців сучасних років».

- Пошук і систематичний **відбір текстового матеріалу** з художніх творів, публіцистики та наукових джерел.
- Аналіз **лексико-семантичних, емоційно-оцінних і символічних** особливостей кольороназв в сучасному мовному просторі.
- Робота з електронним корпусом сучасних українських текстів для формування **репрезентативної бази даних**.

Language Analysis

Метою було зібрати емпіричну базу для детального опису концепту «ЧЕРВОНИЙ» та його функціонування в сучасній українській мові.

«Кольористика в процесах текстотворення: концепт “ЧЕРВОНИЙ” у національно-мовній картині світу українців сучасних років».

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. Теоретичні засади дослідження концепту «червоний».....	6
1.1. Поняття «концепт» у сучасній лінгвістиці. Типологія концептів.....	6
1.1.1 Поняття «концепт» у лінгвістиці.....	6
1.1.2 Типологія концептів.....	16
1.2 Виникнення та становлення поняття мовної картини світу.....	22
1.3. Колоративи в мовній картині світу: класифікація та функції.....	30
1.4. Символіка кольору в українській культурі та фольклорі.....	34
РОЗДІЛ 2. Репрезентація концепту «червоний» у національно-мовній картині світу українців.....	42
2.1. Лексико-семантичне поле концепту «червоний». Енциклопедична зона концепту «ЧЕРВОНИЙ».....	42
2.2. «Червоний» у фольклорних та літературних текстах.....	55
2.3. Мовна реалізація концепту ЧЕРВОНИЙ у медійних текстах.....	67
2.4. Фразеологічні одиниці з компонентом «ЧЕРВОНИЙ» пареміологічної зони концепту кольору.....	73
Висновки.....	82
Список використаних джерел.....	85
Додатки.....	97

ВСТУП

У сучасному мовознавстві дедалі більшої актуальності набуває проблема мовної картини світу людини. Однією з ключових одиниць, що вербально відображає об'єктивну дійсність, її сприйняття та осмислення в різних мовах, виступає концепт. Українська лінгвокультура вирізняється багатством концептів, що мають глибоке історичне, культурне та морально-етичне значення для народу. Одним із таких концептів є «червоний», який здавна функціонує як символ багатьох ідей та уявлень.

Колір виступає одним із ключових інструментів концептуалізації об'єктивної реальності як для пересічних мовців, так і для митців слова. Колористика як наука про колір протягом тривалого часу привертала увагу мовознавців, однак особливого розвитку ці дослідження набули у ХХ столітті, коли вивчення семантики кольору значно збагатило лінгвістичну традицію. Вивченням концептів, у тому числі й колірних, у світовій науковій традиції займалися А. Вежбицька, Дж. Лакофф, Р. Ленекер, Brent Берлін, Б. Лі Ворф, Е. Сапір, В. Кемптон та інші. Над дослідженням колірної символіки працювали такі українські науковці як А. Іншаков, К. Яриновська, О. Жижова, О. Бакаленко та інші.

Колір як одне з базових зорових відчуттів виступає ефективним засобом комунікації та складною знаковою системою. Його здатність впливати на психофізіологічний стан людини є незаперечною. Кольорова палітра зберігає унікальну інформацію про природний світ, історичний шлях народу, взаємодію культурних традицій і специфіку художнього бачення світу. Як складова національної культури, колір формує систему асоціацій і символів, що уособлюють морально-етичні цінності та знаходять відображення в мовній картині світу кожної нації.

Серед найпоширеніших кольорів в українській культурі особливе місце посідає «червоний». Його семантика багатозначна: у символіці червоно-чорного прапора Української повстанської армії він позначає кров як жертву в боротьбі за свободу, у фольклорі – асоціюється з любов'ю, красою, весіллям та життєвою силою. У сучасному медійному просторі колір активно використовується у сфері реклами, дизайну та масової комунікації, впливаючи на сприйняття та емоції аудиторії. Водночас комплексної когнітивної дефініції концепту «червоний» на сьогодні ще не вироблено, а його багатовимірність недостатньо досліджена.

Об'єкт дослідження – концепт.

Предметом дослідження є специфіка мовної репрезентації кольору ЧЕРВОНИЙ (а також ЖОВТИЙ) в українській мовній картині світу.

Метою роботи є аналіз семантичних особливостей функціонування колоронімів ЧЕРВОНИЙ та ЖОВТИЙ у національній мовній картині світу. Для досягнення поставленої мети необхідно реалізувати наступні завдання:

- 1) описати поняття концепту, його реалізації в мові та подати класифікацію концептів;
- 2) схарактеризувати виникнення та становлення поняття «мовна картина світу»;
- 3) визначити основні відомості про колоративи та їх символічні ознаки в українській культурі;
- 4) дослідити концепт ЧЕРВОНИЙ в українській мовній картині світу та його реалізацію в медійних текстах, літературі та фольклорі, а також фразеологічні одиниці з компонентом «ЧЕРВОНИЙ»
Методи дослідження: описовий, концептуальний аналіз, метод фразеологічної ідентифікації та фразеологічного опису, семний, компонентний аналіз проблеми, а також метод використання інформаційних технологій, а саме ресурсів Sketch Engine, Wordlist, Concordance, Word Sketch, E-level, ми виділили п'ять основних термінів, для формування термінологічного корпусу дослідження. **Теоретична новизна** роботи полягає у багатоаспектному розкритті впливу історії та культури українців на семантику колороніму ЧЕРВОНИЙ у складі фразеологічних одиниць, образних висловів публіцистичного стилю. **Практичне значення** дослідження полягає в тому, що його матеріали можуть слугувати основою для подальшого вивчення лексики, зокрема фразеологізмів української мови, пов'язаних із позначенням кольору; вони також можуть бути використані під час підготовки до занять, у процесі викладання української мови та при укладанні асоціативних словників. Структура роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи – 120 (83 с. основного тексту).

Висновки до Розділу 1

У межах цього розділу, використовуючи інформаційні технології, а саме ресурси Sketch Engine, Wordlist, Concordance, Word Sketch, E-devel, ми виділили п'ять основних термінів, що складають термінологічну основу нашого дослідження, до них належать: концепт, мовна картина світу, концептосфера, семантика (кольору), лінгвокультурологія. За допомогою функції Concordance ми також проаналізували контексти вживання кожного з 5 термінів (Додаток А). Також було проаналізовано колокації (співвживані слова) до кожного терміна через інструмент Word Sketch. Загалом для формування термінологічного корпусу в межах першого розділу ми провели дослідження на основі двадцяти джерел, що детально представлені у Додатку А.

Концепт розглядається як базова одиниця структурованого знання у свідомості людини. Завдяки тому, що він може набувати мовного вираження, його зміст та внутрішню організацію можливо простежити через аналіз мовних засобів, хоча такий аналіз не дає повної картини, адже частина концептів має невербалізований зміст. Не всі концепти реалізуються в мовних формах. Структура концепту охоплює три ключові складники – образ, інформаційний зміст та інтерпретаційне поле. Повноцінне функціонування концепту можливе лише за умови єдності цих компонентів, що формують ядро, периферію та рівень інтерпретації. Крім того, концепт включає понятійний і ціннісний аспекти, оцінку та асоціативні зв'язки, які розкриваються в процесі його становлення.

Існують різні підходи до класифікації концептів. Вони можуть поділятися: за ступенем абстрактності (конкретні та абстрактні), за формою (образні та схематичні), за етнічною специфікою (універсальні та національні), за способом об'єктивації (вербальні й невербальні), а також відповідно до типу знання (уявлення, схема, поняття, фрейм, сценарій, гештальт).

Поняття мовної картини світу сформувалося на межі ХІХ–ХХ ст. та було застосоване для опису способів відображення дійсності в мові. Його досліджували Л. Вайсгербер, Е. Сепір, Б. Уорф, О. Потебня та інші вчені. У лінгвістиці воно трактується як система відображення реальності мовними засобами – лексикою, граматиною, стилістикою, – що формується у взаємодії мови, культури й когнітивних процесів.

Колоративи, залежно від вживання, поділяються на: прямі, коли слово називає реальний колір предмета чи явища; переносні, що створюють метафоричність та образність; символічні, які перетворюють колір на знак чи художній образ. У художніх текстах колоративи виконують естетичну, атрибутивну та символічну функції. Найвиразніше естетичний потенціал кольору розкривається у поезії, де він увиразнює почуття, поглиблює емоційно-ціннісний рівень твору та формує багатовимірне сприйняття образів.

Аналіз української культурної традиції та фольклору показує, що колір є важливим знаковим кодом, який поєднує універсальні та етноспецифічні смисли. Білий символізує чистоту й добро, чорний – смерть, пітьму й трагічне, червоний – життєву силу, енергію, пристрасть, але також війну та небезпеку. Жовтий уособлює сонце, достаток і врожай, водночас асоціюючись із тужливістю, зрадою й потойбіччям. У сучасності він набув особливого значення в поєднанні з синім як елемент державної символіки. Характерною ознакою українського етнокультурного коду є поєднання червоного та чорного – символу водночас життєвої сили, боротьби, любові й страждання.

Висновки до Розділу 2

У ході проведеного дослідження вдалося окреслити основні семантичні особливості концепту ЧЕРВОНИЙ в українській мові. Передусім слід зазначити, що сама назва кольору має польське походження, а в українській мовній традиції, згідно з енциклопедичними словниками, вона пов'язується з відтінком кольору черв'яків. У «Словнику української мови» поряд із посиланням на наукову термінологію, червоний колір також фіксується як важливий елемент радянської ідеології. Символічно він асоціюється з кров'ю, тому вживається для позначення трагічних подій. Водночас червоний вважається кольором сильних почуттів — кохання, пристрасті, гніву, злості, величі та влади. Він має широку палітру відтінків, що використовуються залежно від контексту.

У фольклорних текстах червоний символізує любов, молодість, життєву силу, а також постає в образі калини — знака Батьківщини, свободи, героїзму й самопожертви. У стрілецьких піснях він набуває трагічного змісту, ототожнюючись із кров'ю загиблих борців. У художній літературі значення цього кольору розширюється: він може позначати милосердя, ніжність, але також біль, небезпеку й смерть. У творчості неокласиків червоний водночас репрезентує красу природи (світанки, заходи сонця) і виступає маркером ідеології (символ радянського режиму). Часто він поєднується з похідними відтінками (багряний, пурпуровий, вишневий, кривавий), що надає його семантиці експресивності та уточненості. Поряд із ним важливим виступає й жовтий колір, який уособлює тепло, світло, сонце, врожайність, але водночас може вказувати на зраду чи згасання життєвих сил.

У сучасному медійному дискурсі червоний займає особливе місце, поєднуючи універсальні культурні значення з актуальними соціально-політичними контекстами. Найчастіше він використовується як маркер небезпеки, агресії, насильства та радянського минулого («червоний терор», «червоний прапор»), що підтверджує його сталі асоціації з кров'ю, смертю й жорстокістю. Проте зберігається і позитивне символічне наповнення — урочистість та винятковість («червона доріжка»). У мас-медіа колір активно поєднується з іншими лексемами, формуючи стійкі словосполучення й перифрази («червоний рівень», «червона зона», «червоний день календаря»). У цьому аспекті простежується й паралельне використання інших кольорів, зокрема жовтого, який має як позитивні (сонце, світло, життєдайність), так і застережні конотації («жовта картка»).

Фразеологічні одиниці з компонентом «червоний» становлять важливий пласт мовної картини світу українців і виконують багатофункціональну символічну роль. По-перше, вони позначають щось значуще й головне: «червона книга», «червоний день календаря», «проходити червоною ниткою». По-друге, червоний у фразеологізмах виражає небезпеку та руйнівну силу («пустити червоного півня»). По-третє, у висловах на кшталт «червоний як рак» чи «до п'ят червоніти» він передає емоційні стани — сором, гнів, збентеження. По-четверте, у радянському дискурсі цей колір був ідеологічним маркером («червоний командир», «червоний куток»). У народнопоетичній традиції ж він асоціюється з красою, молодістю та енергією життя («червона як калина», «як маків цвіт»), формуючи гармонійний і водночас багатогранний образ світу.

ВИСНОВКИ

У першому завданні нами з'ясовано, що концепт у сучасній лінгвістиці розглядають як базовий елемент системи знань, що зберігаються у свідомості людини. Оскільки він здатен набувати мовну форму, його внутрішню структуру й зміст можливо відстежити через мовні одиниці, проте частина концептів існує поза вербалізованим вираженням. Його структура складається з трьох основних компонентів: образного елемента, інформаційного наповнення та інтерпретаційного поля. Їхня взаємодія забезпечує функціонування концепту, формуючи його ядро, периферійні зони й рівень осмислення. До цього додаються понятійні та ціннісні аспекти, оцінні характеристики та асоціативні зв'язки, що виявляються у процесі розвитку й закріплення концепту.

Зокрема, у науці існують різні підходи до класифікації концептів. Вони поділяються за ступенем абстрактності (конкретні та абстрактні), за формою (образні й схематичні), за етнокультурною специфікою (універсальні та національні), за способом репрезентації (вербальні й невербальні) та за типом знання (поняття, схема, уявлення, фрейм, сценарій, гештальт).

У другому завданні ми визначили, що поняття мовної картини світу виникло наприкінці XIX – на початку XX століття й стало ключовим для опису способів відображення дійсності в мові. Його досліджували Л. Вайсгербер, Е. Сепір, Б. Уорф, О. Потебня та інші науковці. У лінгвістиці мовна картина світу трактується як система репрезентації реальності мовними засобами: лексикою, граматичними формами, стилістикою – у тісному зв'язку з культурою та когнітивними процесами.

Відповідно до третього завдання ми встановили, що кольороназви, залежно від уживання, поділяються на три групи: прямі (називають реальний відтінок предмета чи явища), переносні (створюють метафоричність та образність) і символічні (перетворюють колір на знак або художній символ). У художніх творах вони виконують атрибутивну, символічну й естетичну функції. Особливо потужний їхній художній потенціал виявляється у поезії, де колір стає виразником емоцій, поглиблює ціннісно-емоційний рівень твору та створює багатовимірність сприйняття образів.

Аналіз української культурної традиції й фольклору у третьому завданні демонструє, що колір виступає знаковим кодом, який поєднує загальнолюдські й етноспецифічні сенси. Білий асоціюється з чистотою та добром, чорний – із темрявою, смертю й трагічним, червоний – із життєвою енергією, коханням, пристрастю, а водночас із війною та небезпекою. Жовтий символізує сонце, врожайність, достаток, але може мати й негативні конотації – зраду, смуток, потойбічність. У новітньому контексті він набув особливої ваги в поєднанні з синім як складова державної символіки. Характерною для української культури є комбінація червоного та чорного кольорів, що втілює ідею життєвої сили, боротьби, любові й страждання водночас. Таким чином, колір у національній культурі не обмежується декоративною функцією, а стає важливим засобом вираження світоглядних орієнтирів, духовних цінностей і національної ідентичності.

У процесі дослідження концепту ЧЕРВОНИЙ в українській мові в четвертому завданні було виявлено його багатозарову семантику. Походження слова пов'язане з польською мовою, а в українській традиції воно відсилає до відтінку кольору черв'яків. У «Словнику української мови» поряд із науковим уживанням фіксується й його ідеологічне навантаження, зокрема в радянському дискурсі. Червоний асоціюється з кров'ю, трагічними подіями, але також із сильними почуттями, а саме любов'ю, пристрастю, гнівом, величчю та владою. Колір має широку палітру відтінків, що збагачують його семантичне поле.

Так, у фольклорі він символізує молодість, життєву силу, кохання, а також уособлюється в образі калини як знака Батьківщини, свободи та героїзму. У стрілецьких піснях червоний набуває трагічного звучання, уособлюючи кров загиблих воїнів. У літературі його семантика розширюється: він може передавати як ніжність і милосердя, так і небезпеку чи смерть. У творчості неокласиків червоний колір водночас відображає красу природи (світанки, заходи сонця) й стає символом ідеологічного тиску. Його значення підсилюють похідні відтінки (багряний, пурпуровий, вишневий, кривавий). Поряд із ним вагому роль відіграє жовтий, що символізує тепло, сонце, достаток, але також може означати зраду й згасання.

Зокрема, у сучасному медійному просторі червоний зберігає провідну позицію: він виступає маркером небезпеки, агресії, радянського минулого («червоний терор», «червоний прапор»), але водночас зберігає позитивні смисли, асоціюючись із винятковістю та святковістю («червона доріжка»). Часто він утворює сталі словосполучення («червоний рівень», «червона зона»), що засвідчує його динамічність і актуальність у суспільній комунікації. Паралельно з ним використовуються інші кольори, зокрема жовтий, який поєднує як позитивні, так і попереджувальні значення.

Фразеологізми з компонентом «червоний» є невід'ємною частиною мовної картини світу українців. Вона виконує різні функції: підкреслює значущість («червона книга», «червоний день календаря»), позначає небезпеку й руйнівну силу («пустити червоного півня»), виражає емоційні стани («червоний як мак», «до п'ят червоніти»), виступає ідеологічним маркером («червоний командир», «червоний куток»). У народнопоетичній традиції цей колір символізує красу, молодість і життєву енергію («червона як калина», «як маків цвіт»), створюючи гармонійний і багатогранний образ світу.

Магістерське Дослідження

Етап виробничої практики дозволив здійснити первинний аналіз зібраного матеріалу та підготувати основу для другого розділу магістерської роботи.

Текстових Прикладів

Упорядковано корпус із понад 500 контекстуальних прикладів вживання кольороназв.

Групи Кольорів

Виокремлено основні лексико-семантичні групи, в яких функціонує концепт «ЧЕРВОНИЙ».

Готовність Висновків

Визначено асоціативно-оцінні компоненти концепту та підготовлено попередні висновки до розділу.

Додатково було сформовано **таблиці частотності** вживання ключових лексем, що забезпечує кількісну основу для подальшого якісного аналізу.

Набуті Професійні Компетентності

Успішне проходження практики забезпечило розвиток ключових навичок, які є необхідними для фахівця з прикладної лінгвістики.

Текстотворчі Навички

Уміння створювати, редагувати та оптимізувати різножанрові тексти: наукові, навчальні та інформаційні.

Експертно-Аналітичне Мислення

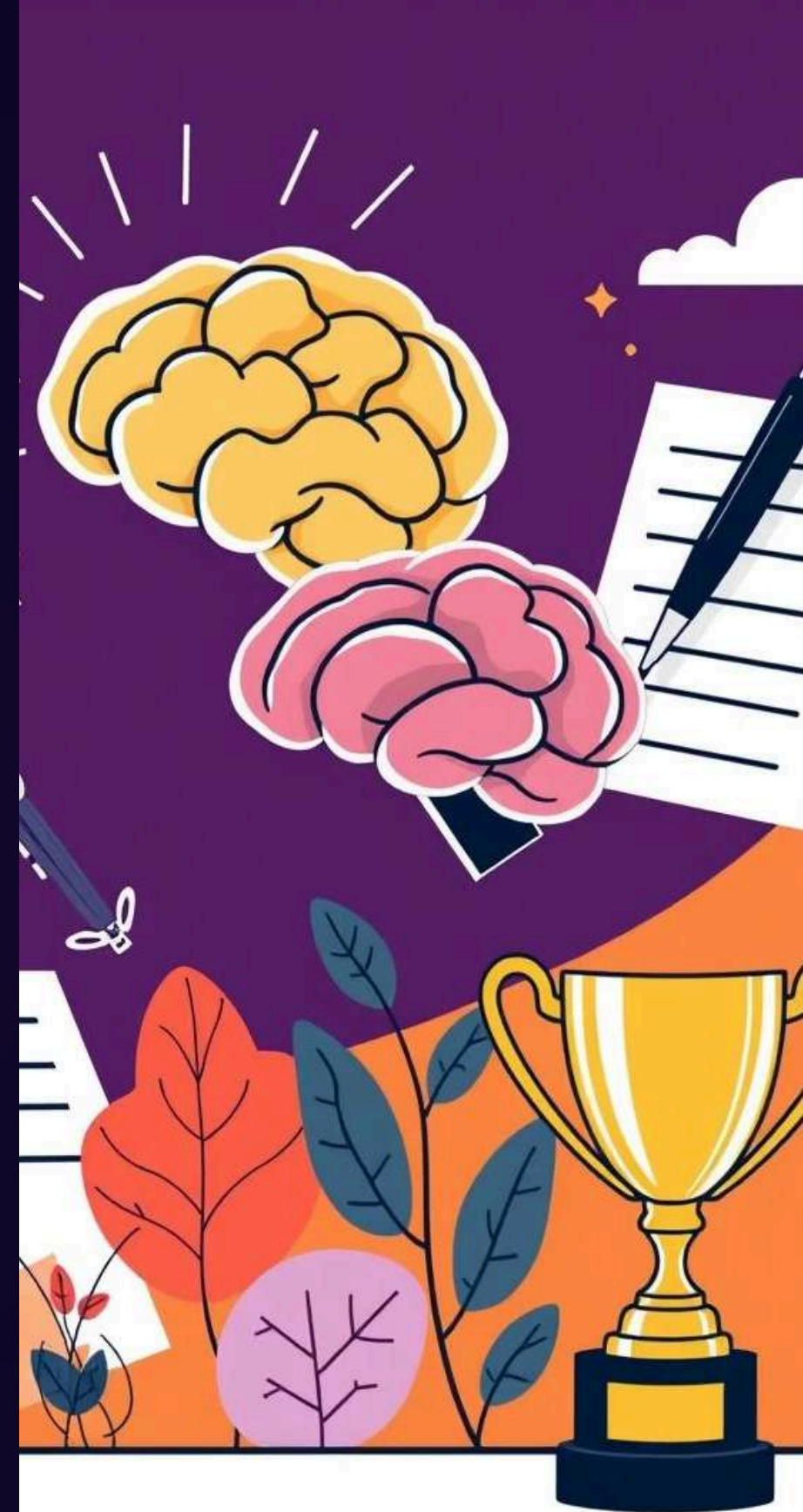
Застосування теоретичних методів лінгвістичної експертизи (семантика, прагматика) для вирішення практичних завдань.

Академічне Письмо

Поглиблення навичок академічного письма, критичного мислення та роботи з великими корпусами даних.

Комунікаційна Компетентність

Здатність поєднувати глибокі мовознавчі знання з практичними вимогами сучасної комунікації та медіасередовища.

Узагальнюючий Висновок: Етап Професійного Зростання

Проходження практики стало важливим, багатогранним етапом у професійному становленні, успішно підсумовуючи магістерську програму.

Інтеграція Навичок

Досягнуто ефективного поєднання навчальних, дослідницьких та професійно-практичних навичок.

Практична Реалізація

Тема магістерського дослідження була реалізована в практичному вимірі, забезпечуючи надійну емпіричну та аналітичну базу.

Закріплення Знань

Закріплено ключові знання з текстотворення, прагматики, медіакомунікації та лінгвістичної експертології.

Цінний Досвід, Готовність до Кар'єри

Дякую керівникам практики, фахівцям МІОКу, експертам ЛНДІСЕ та науковому керівнику за можливість здобути цей цінний і комплексний досвід.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!